

Đề bài

Em hãy tả một cây cối trong sân trường của em (Cây phượng ở sân trường em đã nở hoa, báo hiệu mùa hè sắp đến / Cây bàng mùa thay lá...)

Bài làm 1: Hoa phượng và tiếng ve

Cái nắng oi ả đã đến, cây phượng đầu trường đã lác đác vài đóa hoa đỏ thắm. Một mùa hè nữa sắp về, một năm học nữa sắp trôi qua. Những điều cây phượng vĩ báo hiệu đây.

Cây phượng đứng vươn mình trong nắng. Tán lá sum suê, bao phủ lấy cành cây. Trong những cành to lớn sum suê, em nghĩ có lẽ cây đã được trồng lâu lắm rồi.

Gốc phượng to, rễ trôi lên mặt đất. Thân cây xù xì, từ đó mọc ra các cành to, cành nhỏ. Trên cành, bắt đầu nhú ra những cành lá non mỏng, bé xíu, rồi lớn dần, nhiều dần, làm cho tán lá xanh mướt như hiện nay. Và giờ đây, lấp ló trong tán lá ấy, những đóa phượng đầu mùa đỏ thắm, be bé, xinh xinh, khoe sắc. Tán lá nền xanh um, hoa phượng trông như những “đóm lửa” bé tí. Mỗi cơn gió thoảng qua, “đóm lửa” hồng lại rung rinh, nhẹ nhàng nhưng không hề tắt, vẫn thấp sáng cả một khoảng sân. Chỉ những khi gió mạnh “đóm lửa” này mới chịu lia cành, xoay xoay trong gió rồi nhẹ nhàng đáp xuống mặt đất, lặng thinh. Những chiếc cành, bé nhỏ, đỏ hồng, mềm mại nằm im lìm. Các cô học trò sẽ nhặt lên, nâng niu, xếp thành con bướm phượng nhẹ nhàng cài lên mái tóc mượt mà hoặc ép vào vở thơm tho. Nhưng ấy là lúc gió mạnh, hoa mới rụng, chứ còn giờ đây, hoa vẫn còn trên cành, vẫn còn đang khoe sắc thắm. Có đóa còn e ấp, chỉ hé nở bên cạnh chùm nụ xinh xinh.

Nhìn hoa phượng mà em thấy lòng bồi hồi khó tả, nửa vui, nửa buồn, xen lẫn cả lo lắng. Vui vì sắp được nghỉ hè, được chơi đùa thỏa thích. Còn buồn vì sắp xa mái trường thân yêu, xa thầy cô, xa bạn bè. Sẽ không còn mỗi sáng cắp sách tới trường nữa. Lo lắng vì kì thi học kì hai đã gần kề, mùa thi đã tới. Em cần phải ôn luyện kĩ càng hơn.

Sao trông hoa phượng dễ thương mà lại mang một nỗi buồn man mác. Có lẽ phượng báo hiệu ngày chia tay. Em bỗng nhớ đến câu hát mà ngày xưa, em cùng các bạn hay hát mỗi khi hè sang: “Mai chia tay, phượng ơi, lòng ta năm tháng khôn nguôi. Chia tay bao bạn thân, buồn cho cánh hoa lẻ loi. Xa thầy cô kính yêu, xa sân trường đầy hoa phượng. Những dòng lưu bút ghi vào bao kỉ niệm vẫn vương”.

Bài làm 2

Mùa hè đến, tôi yêu nhất hoa phượng và tiếng ve. Thật vui mỗi lần ra đường lại được nhìn thấy màu đỏ rực rỡ của hoa phượng – màu đỏ xôn xao trong ánh nắng vàng tươi, dưới bầu trời xanh cao lồng lộng.

Đọc con đường tới trường, lác đác không ít cây phượng trồng trên vỉa hè, nhưng chẳng có cây nào nhiều hoa và đẹp như cây phượng ở trường tôi.

Đó là một cây phượng già lắm rồi. Dễ đến gần trăm tuổi. Thân cây sù sì, nứt nẻ vì năm tháng. Tầng tầng, tán lá xòe rộng, tỏa bóng mát rợp cả một

nửa sân trường. Dưới gốc, xây tường thấp bao quanh, quét vôi hồng nhạt vừa để bảo vệ cây; vừa làm đẹp khuôn viên trường.

Mùa xuân ấm áp đã qua. Một ngày đầu hè, nắng đỏ, từ những vòm lá phượng xanh rờn bỗng bùng lên những đốm lửa đầu tiên nhắc lũ học trò chúng tôi “*Mùa thi tới rồi!*”.

Với riêng tôi, mỗi lần ngắm hoa phượng, tôi lại thấy lòng mình rạo rực. Sắc đỏ ấy bao giờ cũng là nguồn động viên, thúc giục tôi cố gắng ôn tập thật tốt để hái được những chùm hoa điểm 9, điểm 10 đỏ tươi như màu hoa phượng.

Cùng với hoa phượng, ve sầu kêu râm ran, rộn ràng như bản hòa ca suốt ba tháng khiến tôi càng thêm yêu mùa hè nắng lửa. Những ca sĩ ve sầu không biết mỗi cứ hát hoài, hát hoài lúc cao, lúc thấp, miên man giữ trưa nắng lửa. Khi chiều êm buông, cả khi hừng sáng, cả lúc đêm về... Ve ông, ve bà, ve cha, ve mẹ, ve con... cả nhà họ ve khéo phối hợp cùng nhau, ăn ý lạ lùng, rất ít khi đứt đoạn, tạo nên bản giao hưởng hay đại hợp sừng bất tuyệt và bất tận của thiên nhiên hào phóng ban tặng cho con người.

Tôi thường tự hỏi: Tại sao tên là *ve Sầu* mà lại cứ ca vui tươi suốt ngày đêm như thế? Sao người đời không đặt nó tên là *ve vui, ve tươi, ve không buồn* gì gì ấy chẳng hạn? Tình cờ, tôi có đọc và rất biết ơn một nhà thơ nào đó đã nói giùm tôi tình yêu với những chú *ve kim* – những ca sĩ mang niềm vui tới cho tuổi trẻ học đường chúng tôi.

Ve sầu bằng đốt ngón tay

Chứa trăm băng nhạc, chứa đầy bụng đau

Thiên nhiên ca sĩ Ve Sầu

Phượng – Ve nhuộm đỏ mái đầu tuổi hoa...

Đừng ngắt phượng! Đừng bắt ve!

Đừng hành hạ mùa hè, bạn nhé!

Vân Thu (CĐSP Hà Nội)

Bài làm 3: Màu hoa thương nhớ

Trong sân trường em có trồng rất nhiều loại cây, nào bàng, nào bằng lăng, nào phượng vĩ, mỗi cây mang một dáng vẻ và màu sắc khác nhau. Nhưng em đặc biệt thích một cây phượng nằm gần khung cửa sổ lớp em. Mỗi lần có một làn gió bay qua lá phượng lại rung lên rơi lá tả xuống sân trường. Có lẽ do hình dáng của lá giống lông chiếc đuôi của con chim phượng hoàng nên người ta gọi là phượng vĩ.

Cây phượng này có từ lâu lắm rồi, trải qua biết bao thế hệ học trò vết tích thời gian đã in hằn trên thân thể của cây phượng. Nghe các thầy cô giáo kể thì cây phượng này có từ ngày mới xây dựng trường, do chính tay thầy hiệu trưởng đầu tiên trồng. Cây cao tới lan can lầu một, cành lá xòe rộng, lá sum suê tỏa bóng mát rượi. Gốc cây to bằng vòng tay một người lớn, vỏ màu

nâu, xù xì nhiều đốt. Rễ lớn nổi gồ ghề trên mặt đất. Lá phượng là loại lá kép lông chim, gồm nhiều lá nhỏ, mỏng, màu xanh sẫm, mọc song song hai bên cuống từ xa nhìn tới như lông đuôi con chim phượng. Giờ ra chơi tụi em thường tuốt hết lá phượng cả hai bên trở lại xương lá đan thành những đồ vật xinh xinh để chơi. Lũ chim thường kéo nhau về làm tổ trong tán lá xanh, cất tiếng hót líu lo nghe thật vui tai.

Khi tiếng ve râm rạn khắp sân trường cũng là lúc phượng nở hoa. Hoa có màu đỏ như lửa phủ khắp ngọn cây, cái rực rỡ của nắng hè cùng với màu đỏ của hoa tạo nên sự chói chang một góc trời. Lúc ấy cây phượng như chợt tỉnh sau một giấc ngủ vui, chợt thức giấc và khoe sắc cùng đất trời. Khi hoa phượng thấp rục sân trường cũng là lúc các cô cậu học trò từ giả mái trường bước vào kì nghỉ hè.

Hoa phượng có năm cánh, bốn cánh đỏ mỏng như lụa và một cánh dày lốm đốm trắng, tụi em đặt cho cánh này là cánh chúa. Ngắt cánh chúa bỏ vào miệng nhai ta sẽ thấy có vị chua thanh thanh. Giữa hoa là chùm nhụy dài và cong, đầu nhụy là túi phấn hình bầu dục. Chúng em thích dùng nhụy hoa để chơi trò chơi gà, những búp phượng có màu xanh thẫm.

Hết mùa, hoa phượng tàn dần. Mỗi lần có cơn gió thổi qua những cánh phượng bay lả tả như hàng trăm con bướm đang bay lượn trong sân trường. Trái phượng non màu xanh, mỏng và dài khe khẽ đung đưa trên cành cao.

Chúng em gọi phượng bằng một cái tên thật yêu: Hoa học trò có lẽ vì loài hoa này gắn bó với tuổi học trò và cũng không biết từ bao giờ phượng trở thành người bạn thân thiết của chúng em. Gốc cây là nơi tụ họp vui chơi của bao thế hệ học trò, tán lá sum sê là cái dù che nắng tuyệt vời cho chúng em. Hoa phượng nở, ve râm rạn kêu là báo hiệu một năm học kết thúc, một mùa hè nữa lại đến, lòng chúng em bỗng thấy nôn nao.

Năm học mới bắt đầu cũng là lúc phượng xòe bóng mát che chở cho những cô cậu học trò. Sân trường lại rộn rã tiếng cười, lá phượng lại nhẹ nhàng rơi như cùng reo vui chào mừng những người bạn lâu ngày gặp lại.

Bài làm 4: Cây bàng giữa mùa thu thay lá

Ở giữa sân trường em, phía trước mặt phòng giáo viên, gần cột cờ cao chót vót là chỗ đứng của cây bàng.

Ngày em chuyển sang trường khác, cây mới trồng được vài năm nên còn ốm lấm. Thế mà bữa nay, khi về thăm trường cũ em vô cùng ngạc nhiên thấy cây bàng cao lớn, khỏe mạnh hẳn lên, cành lá tỏa ra nhiều tầng trông như những bậc thang rất đẹp mắt. Trên đỉnh cao kia là trời, mây đang trôi lững lờ cùng với những tiếng chim ríu rít trò chuyện với nhau.

Em tha thân bên gốc bàng, vừa thủ thỉ nói chuyện, vừa tò mò nhìn thân cây có vỏ màu xám nhám nhám. Gốc cây nâu xỉn mà lá cây lại vô cùng xanh tươi.

Mùa thu trong Nam không đậm nét như ngoài Bắc nhưng cũng đủ làm cho những chiếc lá bàng to màu xanh thẫm từ từ chuyển sang màu vàng pha đỏ, có những chấm đen rồi từ từ chuyển sang màu nâu. Gặp cơn gió nhẹ thoảng qua, đôi ba chiếc lá bàng rời cành, chao qua chao lại rồi nhẹ nhàng rớt xuống sân trường. Bây giờ chỉ là đôi ba chiếc lá vàng rơi nhưng rồi một hai tháng nữa, lá bàng sẽ dần rụng hết, thân cây của nó sẽ trở nên khẳng khiu, gầy guộc, lỏng chỏng in trên nền trời. Mùa ấy, bàng không đẹp nhưng biết làm sao được. Đó là quy luật của tạo hóa mà.

Rồi mùa xuân đến, từ những thân cành khẳng khiu ấy, những lộc non sẽ nhú lên, cây bàng sẽ trở lại xanh tươi, một màu xanh nõn nà, óng ả. Bàng thay áo mới và bàng ra hoa kết trái. Những bông hoa trắng trắng những quả bé li ti ẩn mình giữa màu xanh của lá. Vào mùa ấy, có dịp đi ngang trường, bạn sẽ được nếm món xôi đậu gói gọn gàng trong lá bàng, ngon tuyệt! Em chưa được thấy trái bàng chín nhưng một bạn ở cạnh trường kể cho em nghe: *“Khi chín quả bàng màu vàng rộm, cùi ăn giòn ngọt thơm thơm và nếu đập lần xơ trắng vừa cứng, vừa dai của hạt bàng, ta sẽ thấy một lớp nhân trắng, ăn bùi ngậy như nhân đậu phộng”*.

Hồi còn đi học ở trường, mỗi phiên trực nhật, chúng em đều tưới nước cho gốc bàng, chúng em còn lấy cọc tre làm hàng rào cho bàng, cốt nhắc các bạn đừng ngắt lá bẻ cành, để bàng mau lớn. Cây bàng khẳng khiu ngày nào, ngoảnh đi, ngoảnh lại đã lớn nhanh quá, tòa rộng bóng mát che nắng cho các bạn chơi đùa trong sân.

Tuy không còn học ở trường nữa nhưng cây bàng vẫn là hình ảnh thân thương, như một người bạn tốt luôn luôn chờ đợi em mỗi lần em về thăm như hôm nay.

Nguyễn Thục An